

DNI:

ID:

PART A

EXERCICI A1: Comentari de text.

Qualificació de l'exercici: 10 punts

Ponderació: Apte / No apte

A1.1/ Comprensió i relació de continguts del text (5 punts)

A1.2/ Realització d'un comentari crític (5 punts): habilitat crítica i argumentativa i el correcte ús del llenguatge, claredat en l'organització i coherència en l'exposició del discurs, saber extreure el fil argumental i el missatge del text (2p). Saber relacionar contextualment els continguts del text (2p). Correcció ortogràfica i sintàctica (1p).

ART, ARTESANIA I TÈCNICA

Quan reflexionem sobre els conceptes d'art, artesanía i tècnica, sense que ens n'adonem, i de forma immediata intentem establir-ne les diferències, determinar aquells aspectes que resulten específics de cadascun d'ells i que no es troben en els altres, traçar límits que ens condueixin a una clara separació. Aquest impuls no és més que el reflex de la nostra herència mecanicista i racionalista. Però segons la nostra opinió, existeix un factor que impossibilita aconseguir aquest objectiu: es tracta de la pròpia estructura mental de l'ésser humà. Això queda palès en plantejaments i preguntes como les següents: si diem que l'objecte artístic és "el que expressa la bellesa i el sentit de l'ordre a través d'allò espiritual, de la sensibilitat i de les emocions", l'objecte artesanal "el que té una utilitat concreta i ha estat confeccionat a mà", i el tècnic "el que donant resposta a unes necessitats determinades ha estat manufacturat mitjançant processos industrials i en sèrie", correm el risc de crear barreres entre ells. Què succeeix quan, per exemple, una obra artística s'integra dins de les noves tecnologies de reproducció en sèrie i perd el sentit de l'obra única i original? Què succeeix quan en una obra d'artesanía es prioritzen els aspectes plàstics i no se'n realitza més que un únic exemplar? I què succeeix quan un objecte típicament industrial es realitza en un petit taller mecànic de manera semi-artesanal i en sèries molt reduïdes?

L'essencial és ser conscient de que al dir "art", "artesanía" o "tècnica", no estem parlant d'objectes sinó que es tracta de tres dimensions que es trobem integrades en l'interior de la ment humana, per la qual cosa en conseqüència, no té sentit intentar una delimitació precisa. Art indústria, intuïció i anàlisi, sensibilitat i raonament, emocions i pensament, constitueixen aspectes de cap manera aïllables entre si: la ment humana no està estructurada en parcel·les amb uns límits i unes fronteres precises, sinó que constitueix un marc ple de territoris en interacció en el que es produeixen múltiples connexions que transcendeixen tot intent de delimitació. La ment no és abstracta, és permeable.

En un passat recent s'ha tendit a refusar o a menystenir la dimensió intuïtiva en els processos de disseny a favor d'altres continguts, como ara l'anàlisi, la investigació o la intel·lectualització, perquè aquests aspectes s'han considerat més controlables objectivament i més idonis per expressar i desenvolupar l'estètica pròpia de l'esperit de la màquina. Massa sovint oblidem que molts dels grans descobriments científics es produeixen gràcies a la intuïció. [...]

En el passat, la classificació dels objectes no resultava tan problemàtica perquè la lògica productiva no estava tan centrada en la lògica dels objectes en sí mateixos i es posava una major atenció al fet de que aquests fossin vehicles de transmissió cultural. Antropològicament, la història de l'ambient artificial crea per l'ésser humà ha estat fins fa molt poc temps la història evolutiva i mútuament condicionada de les dimensions intrínseques a les que ens estem referint. Quant més retrocedim en el temps més inextricablement units es troben l'art i la tècnica, els quals existien en un únic ordre en el que es trobàvem integrats els diferents plans de la realitat (allò físic i allò metafísic, allò natural i allò sobrenatural, allò material i allò espiritual). Per poder comprendre els objectes i les manifestacions del passat no podem partir de les abstraccions: la progressiva ruptura entre allò bell i allò útil ens situa en una posició en la que ja no estem en condicions de comprendre amb un mínim de respecte i fidelitat les cultures que es remunten a un passat llunyà. Hem de superar l'actual tendència a interpretar els objectes en tant que realitats aïllades i la realitat mateixa en tant que "objecte", ja que això ens impedeix ser conscients de la naturalesa evolutiva del fenomen cultural, dificultant al mateix temps la comprensió de la nostra pròpia cultura i de nosaltres mateixos.

Fragment de "Diseño Ecológico" (pàgines 94-95) – Joaquim Viñolas Marlet. Editorial Blume, 2005.

DNI:

A1.1/ Comprensió i relació de continguts del text (5 punts)

1. Per què intentem establir diferències entre art, artesanía i tècnica?

- a) Perquè es tracta de tres conceptes totalment diferents i diferenciables.
- b) Perquè en el disseny només compta la tècnica.
- c) A causa de la nostra herència mecanicista i racionalista.

2. Com defineix l'autor a l'objecte artesanal?

- a) Com "el que té una utilitat concreta i ha estat confeccionat a mà".
- b) No el defineix.
- c) Com "el que no és objecte de disseny".

3. Per què es dóna importància a l'anàlisi, la investigació o la intel·lectualització?

- a) Per afavorir al bon disseny.
- b) Per expressar i desenvolupar l'estètica pròpia de l'esperit de la màquina.
- c) No se'ls dóna importància, són rebutjats.

4. L'autor dóna importància a la intuïció.

- a) No és cert, la menysprea.
- b) Sí, i també comenta que inclús ha tingut un paper decisiu en alguns avenços científics.
- c) Sí, perquè és la que ens ajuda a distingir entre art, artesanía i tècnica.

5. Quin efecte provoca la ruptura entre allò bell i allò útil?

- a) Que els objectes bonics no siguin funcionals.
- b) Separa l'obra d'art de l'objecte de disseny.
- c) No podem comprendre les cultures que es remunten a un passa llunyà.

DNI:

A1.2/ Realització d'un comentari crític. L'extensió no podrà superar les 150 paraules (5 punts).